

Svet revijemag. Ivan Bresciani
mag. Albert Bačar
dr. Viljem Lovše
Jože Mlakar
Marjan Peneš
dr. Andrej Perko
Marija Šušteršič
Marija Žabjek**Odgovorni urednik**

dr. Silvo Šinkovec

Uredniški odborErika Ašič
dr. Janez Gabrijelčič
dr. Dejan Hozjan
dr. Jana Kalin
dr. Vanja Kiswarday
mag. Marijana Kolenko
dr. Nives Ličen
prof. Bernarda Mal
dr. Anton Meden**Naslov uredništva**Vzgoja, Rožna ulica 2,
1000 Ljubljana
01/43-83-983
revija.vzgoja@gmail.com
silvo.sinkovec@rkc.si
http://www.revija-vzgoja.si**ID za DDV**

SI64231160

Transakcijski računSI56 6100 0000 9750 496
odprt pri Delavski hranilnici d.d.**Oblikovanje in prelom**

Tiskarna Oman, Kranj

Tisk

Belin

Lektoriranje

Barbara Rodošek

Revija *Vzgoja* izhaja štirikrat letno. Cena
izvoda v letu 2021 je 5,80 €. Naročnina
za naročnike v Sloveniji je 23 € (tujina 36 €).

DDV in poštnina sta všteta v ceno.

Odpoved naročnine sprejemamo samo
pisno za naslednje obračunsko obdobje.
Navodila za pisanje prispevkov lahko dobite
na uredništvu ali na spletni strani.

Prispevkov ne honoriramo.

Če naročniki svojega izvoda ne prejmete na
dom, prosimo, da nas o tem obvestite.

Natisnjenih 1500 izvodov.

ISSN: 1580-0482

Revijo sofinancirata Javna agencija
za raziskovalno dejavnost RS
in Ministrstvo za kulturo.

Poštenost

■ **Silvo Šinkovec**, D. J., dr. ped. znanosti, psiholog, defektolog in teolog, je predavatelj, terapevt, voditelj več seminarjev, šol za starše in duhovnih vaj, urednik revije *Vzgoja*, duhovni asistent DKPS in direktor Inštituta Franca Pedička.



Pošteno delo in pošteno plačilo, marljivo učenje in poštena ocena, poštena tekma in pošten rezultat, pošteno življenje in večno življenje. Beseda poštenost označuje sorazmerje med trudom in izdelkom, med prizadevanjem in rezultatom, med naporom in sadom.

Beseda pošten je bila v srcu slovenske kulture. Je sinonim za 'pravega' človeka. Na vsi so rekli: »Ta človek je bil pravi poštenjak.« To je pomenilo, da so se nanj vedno lahko zanesli. Vanj in v njegova dejanja niso dvomili. To ni pomenilo, da se kdaj ni zmotil, da ni delal napak. Toda vedelo se je, da je v svoji temeljni naravnosti pošten človek. Pošten delavec zasluži pošteno plačilo. Če pa nekdo ne dela dovolj ali dela površno, ne zasluži enakega plačila. Pošteno plačilo velja za pošteno delo. Manipulacije pri urah, prikazovanje navideznih rezultatov, prikrievanje napak, nedokončano delo, uporaba nepravilnih materialov ... je znak nepoštenosti. Poštenost velja za obe strani: za delavca in delodajalca, za učenca in učitelja, za otroke in starše. Poštenost uravnava skušnjavo, ki jo dajejo moč, samovolja, neurenjenost, egoizem. V svetu, kjer ni poštenosti, počasi prevlada materialno nad duhovnim. Poštenost je namreč duhovna kategorija. Poštenega ravnanja se učimo v družini, če imamo ob sebi poštene starše, in v šoli, če imamo ob sebi poštene učitelje. Kaj pa, če nimamo poštenih staršev in poštenih učiteljev? Takrat otrok vidi, da je manipulacija normalna, zato se nauči manipulativnega, nepoštenega vedenja. Starši in učitelji imajo torej pomembno nalogo, da otroke naučijo poštenosti.

Poštenost je stvar prave presoje, da znamo situacije dobro oceniti. Potreben pa je tudi notranji občutek – da čutimo, kaj je prav. V Svetem pismu, že v Stari zavezi, piše, da Bog daje človeku v srce zapisan zakon. V človeku so nastavki, da lahko ravna pošteno. Zato se otroci spontano odzivajo na to, kaj je prav in kaj narobe. Duša, ki je poveza-

na z božjim, lahko ravna v skladu z božjimi zakoni. Notranji čut narekuje, kaj je prav. V življenju srečamo ljudi, ki so res pošteni. Imajo notranji čut, s katerim urejajo življenje. To je moč duha. Kjer ni poštenosti, ni več zaupanja, ni več ravnovesja, to pa vodi v propad družbe.

Pošteni vladarji niso služili sebi in svojemu prav, ampak so čutili poslanstvo, da pravično urejajo skupnost. Življenje naj bo urejeno tako, da je dobro za skupnost, za vse posameznike, ne samo za danes, ampak tudi za jutri, za naslednje generacije. Pošten vladar je dal zgled državljanom, bil je avtoriteta, ki so jo ljudje cenili. Vladarjeva nepoštenost je bila veliko pohujšanje, ki je rodilo upor in tudi odstranitev vladarja.

Kako lepo bi bilo na svetu, če bi bili vsi ljudje pošteni. Kdor je pošten do sebe in do drugih, ne potrebuje nobenega razsodnika, ker mu vest narekuje pravo ravnanje. Če jo poslušaj, ravna po vesti. Sveti mu luč resnice, zato dela prav. Ni se mu treba pretvarjati, ni mu treba delati vtisa, ni ga strah, da bi kdo kaj napačnega odkril in si kaj slabega mislil o njem, saj dela prav. In to ve, zato ga ni strah. Taki ljudje so resnično samozavestni. Ne nastopači, ki dajejo vtis, za hrbotom pa ravna drugače. Pretvarjanje je del nepoštenega življenja. Strah nas je, da ne bi bili kaznovani. Delamo se, da živimo pošteno, dejansko pa ni tako. Zato se pretvarjamo. Smo dvolični. Za vtis poštenosti pričakujemo nagrado: denar, nežnost, napredovanje, dober vtis, dobro mnenje ...

Notranje svoboden človek je lahko pošten. Tak človek se ne boji nikogar; ne Boga in ne človeka, ker ve, da je to, kar dela in kar živi, prav pred Bogom in pred ljudmi. To je lep občutek svobodnih ljudi. Ti se ne bojijo nobenega sistema, ker vedo, da vsaka nepoštena stvar nima dolgega roka trajanja. Kdor ima notranji kriterij poštenosti, se lahko osebno razvija in raste. ◀